

[Poul Møller.]

til den højtærede handelsminister. Når han skal stemme for forslaget til sidst, vil det ikke være rigtigt at tirre ham yderligere og provokere ham til at komme med flere bemærkninger, der kan gøre hans vanskeligheder større, når afstemningen kommer. Vi er jo hensynsfulde.

Jeg vil dernæst blot gøre den bemærkning til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at det ikke er rigtigt, når det ærede medlem siger, at den private opsparing og løfterne til den private opsparing er skudt ud. Jeg skal ikke komme ind på, hvad det ærede medlem i øvrigt sagde om dette forslag — jeg ved, at han har andre opfattelser end jeg af dette forlig — men fremhæve, at de foranstaltninger, der skal fremme den private opsparing, er der altså nu lovforslag om, og de bliver gennemført inden tinget holder sommerferie, således at enhver kan bruge disse ordninger. Det, som jordskælvsklausulen tager forbehold over for, kan aldrig berøre den skattemæssige stilling for den opsparing, der finder sted i henhold til den lovgivning, der vedtages i denne sommer, inden vi tager ferie. Det, jordskælvsklausulen tager sigte på, er spørgsmålet om en almindelig nedsættelse af udskrivningslovens skala fra 24 til 21 pct., samt udvidelsen fra 18 000 kr. til 22 000 kr. af proportionalgrænsen og fra 5 800 kr. til 7 000 kr. for bundgrænsens vedkommende. Men her vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at han bør ikke overse, at også de to oppositionspartier har sikret sig ret til fuldt ud at bestemme, om skattelettelserne skal gennemføres næste forår. Det ligger i vor hånd efter vore saglige overvejelser af den økonomiske stilling til næste forår.

Ja, jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til de øvrige ministre. De havde jo med den højtærede fungerende statsminister hr. J. O. Krag i spidsen underkastet sig både selvtugt og selvbeherskelse. Jeg synes næsten, de havde iklædt sig bodsdragt, og jeg synes, det klædte dem, så jeg skal derfor kun sige tak for erklæringen om god vilje til at leve op til ansvaret.

Så vil jeg gerne sige til den højtærede fungerende statsminister, at når jeg ikke vil lægge mere i dette forlig, end det, der er aftalt, og ikke se nogen perspektiver, er det

ikke, fordi jeg ikke ønsker, at dette folketing bliver i stand til at forhandle på samme vis i fremtiden, men så er det, fordi man måske ikke altid skal trække perspektiver ud af en situation, men vente og se, om det kan holde. Men skulle det holde og skulle det medføre, at folketinget får mere indflydelse på lovgivningsarbejdet og der kommer bedre forhandlinger om den økonomiske politik i fremtiden, end vi har været vant til, så skal jeg kun hilse det med glæde.

Vi har altid fra vor side været rede til en saglig forhandling, og jeg vil gerne sige til den højtærede finansminister, at vi var det også i efteråret. Vi var i efteråret, da den højtærede finansminister fremsatte sine forslag, rede til at gennemgå hele det kompleks af problemer vedrørende inflationsbekæmpelsen, som vi nu har måttet igennem, men som den højtærede finansminister ikke dengang ville forhandle om, før han havde fået sin vilje og sine afgiftslove igennem, og det var det, der skilte os dengang: regeringen ville først have sin vilje, og så kunne man forhandle om oppositionens. Denne gang har vi fået en samtidig løsning, hvor det, som regeringen lagde vægt på, ikke kom til afstemning, før det, vi lagde vægt på, kom til afstemning, som det var aftalt, og således må det vist nok være, hvis der skal skabes basis for forhandling og for forlig.

Jeg takker naturligvis også den højtærede forsvarsminister for den redegørelse, han gav vedrørende våbenhjælpen og materielanskaffelserne til forsvaret. Jeg har ingen bemærkninger at gøre til den.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup var i sine sidste bemærkninger inde på spørgsmålet om „vragresterne“, tror jeg han kaldte det, af VK-programmet. Nu ville jeg være lidt forsigtig i dag med at tale om vragrester af dette VK-program. Jeg læste i en artikel — jeg tror, det var i tidskriftet Boligens aprilnummer — at her havde i hvert fald regeringen med hensyn til spørgsmålet om renten i statslånsejendomme bøjet sig for VK-programmet. Det, som man ikke ville før valget, det havde man nu gjort efter valget.

Og det er dog vist ikke det eneste punkt, hvor regeringen har kunnet se klarere på VK-programmet, end man kunne før valget. Jeg mener, at vi nu står over for, foruden det